

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
магістрантів і молодих дослідників**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ХХІ СТОЛІТТІ»**

**НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА
ТА ПЕРЕРОБКИ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА.
ХАРЧОВІ ТЕХНОЛОГІЇ**

16 листопада 2023 року

Біла Церква – 2023

УДК 001.32-053.6”20”:636:664

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р. екон. наук, професор
Варченко О.М., д-р. екон. наук, професор
Димань Т.М., д-р. с.-г. наук, професор
Чернюк С.В., канд. екон. наук, доцент
Зубченко В.В., канд. екон. наук, доцент
Фесенко В.Ф., канд. екон. наук, доцент
Ластовська І.О., канд. с.-г. наук, доцент
Качан Л.М., канд. с.-г. наук, доцент
Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук, доцент

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук, доцент

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Новітні технології виробництва та переробки продукції тваринництва. Харчові технології: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 143 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

©БНАУ

ЗБИРЧОГ С.Е., КОРНЄВ О.О., ТРЕТЯКОВ Б.Д., ДАНЧЕНКО О.С., магістранти
Науковий керівник – **КОРОЛЬ А.П.** доцент, канд. с.-г. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПЕРСПЕКТИВНЕ УТРИМАННЯ ОВЕЦЬ

На даний час, щоб подолати всі проблеми вівчарства в теперішніх умовах ринкової економіки, необхідно раціонально використовувати існуючі трудові а також кормові ресурси держави для виробництва продукції даної галузі, а це відповідно, молоко., різні овчини, смушки, каракуль, вовна, м'ясо. Застосовують для утримання овець різні системи їх утримання, але профілактичних засобів, щоб тварини не хворіли інфекційними хворобами приміщення для їх утримання облаштовують так, щоб була велика відстань від доріг, а самі кошари побудовані згідно норм.

Ключові слова: Вівчарство, вівці, вовна, смушки, овчини, пасовищно-стійлове утримання, стійлово-пасовищне утримання, відгінне вівчарство.

В теперішніх умовах сьогодення така галузь в сільському господарстві, як вівчарство, вважається одним із ефективним джерелом забезпечення важливої продукції населення, а саме: м'ясом, вовною, різними овчинами та смушками, але останнім часом у даній галузі в країні створилася кризова ситуація, а також із більшою втратою переробних підприємств з вівчарства [1].

Вівчарство, масштабно залишається, перспективним у сталому використанні земель, а також забезпечує переробну галузь та легку промисловість в Україні і вважається низько-енерговитратною галуззю. Завдяки, своїм біологічним особливостям, вівці можуть з мінімальними затратами і витратами вдало використовувати пасовища до 9 місяців в рік, їх доцільно утримувати в кожній природно-кліматичній зоні України [2].

Відомо, що економічні показники цієї галузі повністю залежать від зональних умов, їхнього способу утримання в них, особливостей організації технологічних процесів їх вирощування та забою, при цьому забезпечувати виробництво і отримання максимальної продукції від неї з високою якістю та обов'язковим зниженням собівартості виробленої продукції.

Мета досліджень, полягала у аналізі та вивченні утримання овець різних систем, які використовуються в кліматичних зонах України та їх перспективне застосування.

Нині, в Україні, у вівчарстві застосовують такі різноманітні, але основні способи утримання овець. До них відноситься:

1. **Пасовищно-стійлова система** утримання овець різновікових груп, вона використовується в усіх природно-кліматичних зонах країни, де застосовують облаштовані зимові пасовища для тварин, але потрібно заготовити корми, які потрібно згодовувати вівцематкам у період їхнього ягніння, а інших тварин (баранів-плідників, баранів-ремонтників, ярок, молодняку) також потрібно підгодовувати в зимово-ранньовесняний період. Основними кормами взимку є грубі корми (сіно), а також, їм згодовують силос чи сінаж, різні відходи від зернових культур (концентровані корми), обов'язково вітамінні і мінеральні добавки, додають премікси.

2. **Стойлово-пасовищна система** у вівчарстві. Дану систему утримання тварин бажано застосовувати в тих зональних районах, в яких добре розвивається кормовиробництво, а немає зимових пасовищ, тому їх взимку або в негоду утримують в

кошарах, приміщеннях, де вирощують вівці але біля них будують спеціальні вигульно-кормові майданчики, а це певна ділянка землі, яка огорожена і має навіс з одного боку, а влітку використовують пасовища.

3. Стійлова система утримання цих тварин застосовують у тих природних зонах вирощування, в яких інтенсивно розвинуто землеробство, але відсутні для випасання їх пасовища. Тоді овець взимку у господарствах утримують у вівчарнях з їхньою там годівлею, а також ще виганяють на побудовані поблизу вигульно-кормові майданчики. В літню пору овець постійно утримують на вигульно-кормових майданчиках, а приміщення очищають і готують до зими [3, с. 230].

4. Відгінна система використовується у господарствах, якщо вони мають сезонні пасовища для овець, в більшості це стосується гірських районів вирощування тварин, в яких літом потрібно овець із низовин у гори їх переганяти і навпаки, коли розпочинає випадати в горах сніг їх переганяють назад. В Україні така система утримання овець добре розвинута у Карпатах.

Після вивчення всіх систем утримання овець, можна зробити висновок, що подальша інтенсифікація даної галузі звичайно пов'язана з виробництвом баранини, а для ефективного збільшення економічних показників потрібно забезпечувати овець, нормованої годівлею, правильним утриманням, створювати породний генофонд, для розведення їх в різних кліматичних зонах.

Список використаних джерел

1. Аверчева Н.О. Перспективи ефективного розвитку галузі вівчарства / Н.О. Аверчева // Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка. – 2020. – Вип. 2. – С. 57-68.
2. Крупа О.П., Рак Т.М. Стан вівчарства в Україні та заходи по його поліпшенню / О.П. Крупа, Т.М. Рак // Полтавська державна аграрна академія. 2020. – Вип 18. – С. 110–112.
3. Штомпель М.В. Технологія виробництва продукції вівчарства / М.В. Штомпель, Б.О. Вовченко. //Навчальне видання. – К.: Вища освіта, 2005. – 343 с.

УДК 636.2.09:084

ЗУБЕНКО О.М., магістрантка

Науковий керівник – **ТИТАРЬОВА О.М.**, канд .с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

lenazubenko07@gmail.com

АЛЬТЕРНАТИВНІ ВИДИ КОРМІВ

Для зменшення кількості зернових кормів у раціонах тварин на користь харчування людей рекомендовано збільшити частку альтернативних кормів та відходів технічних виробництв у годівлі тварин, зокрема корів.

Ключові слова: корм, кукурудзяна клейковина, протеїн, після спиртова барда.

Популяція людей зростає, зокрема, у 2023 населення збільшилося на 0,9 %. За прогнозами аналітиків у 2050 році населення Землі становитиме понад 10 мільярдів людей. Збільшення людей зумовлює конкуренцію між людьми і тваринами за земельні угіддя заради виробництва їжі та корму. Варіантів розширення земель, які використовуються для ведення кормового господарства, мізерно мало. Тому людство повинно знайти вихід з цієї ситуації. Одним з таких виходів є збільшення видів та кількості альтернативних кормів у годівлі тварин.